

[Kirsten Jacobsen.]

alle skal være enige, får vi ikke nogen løsning, og så kan boligministeren jo godt sige, at den løsning, vi kommer frem til, skal være så fast, at ikke et jordskred kan vælte den, for hvis vi ikke får nogen, kan den jo heller ikke vælte.

Så siger boligministeren, at der sidder et samordningsudvalg. Der har dog været forlydender fremme om, at det ikke kommer frem til nogen løsning; vi kan vel ikke sidde og vente i flere år på, at vi får det at vide.

Hr. Svend Jakobsen sagde, at da man lavede boligforliget, var det ud fra andre forudsætninger, for man regnede med en stagnering i priser og i meget andet. Tror hr. Svend Jakobsen ikke, at det er, fordi der er ført for dårlig en politik her i landet i de sidste år, at vi ikke har haft den stagnering?

Christophersen (V):

Jeg har først nogle bemærkninger til hr. Bendix, som beskæftigede sig en hel del med venstres almindelige boligpolitiske holdning. Jeg går ud fra, at hr. Bendix fremkom med de citater, han gjorde, for ligesom at holde det, venstre sagde før valget, op imod den mangel på en boligpolitisk holdning, han nu mente at kunne spore.

Jeg må sige til hr. Bendix, at det generer ikke venstre, at den slags udtalelser bliver citeret. Der er ikke nogen forskel mellem den holdning, venstre har i dag, og den, vi havde før valget. Men det, som er situationen nu, er, som også ganske rigtig sagt af boligministeren i dag, at regeringen har til opgave at formidle et samarbejde om en boligpolitisk løsning, der bag sig har et betydeligt flertal. Det tror jeg vi alle sammen, i hvert fald vi, som har deltaget i de boligpolitiske drøftelser tidligere, er klar over er nødvendigt, hvis vi skal nå frem til et resultat, der kan holde i mere end en enkelt valgperiode. Derfor, er regeringens opgave i denne sag at fremlægge et forslag, der kan ligesom samle tilslutning fra en række partiers side, og det er klart, at man fra regeringens side også må lægge vægt på, at de enkelte partier, også de nye partier her i folketinget, får tid til at afklare deres holdning, og at der bliver tid til at udfolde sig en vis offentlig debat om de boligpolitiske problemer. Men det generer altså ikke venstre, at hr. Bendix på den måde gør reklame

for venstres boligpolitik, det er vi tværtimod kun taknemlige for.

Men det rejser unægtelig spørgsmålet om, hvilke partier der er indstillet på at gå ind i sådanne forhandlinger, og jeg registrerede med en vis interesse, at hr. Bendix sagde, at det konservative folkeparti ikke tilstræbte nogen subsidiering af parcelhusene i forhold til disses nuværende stilling. Det synes jeg var en interessant og fornuftig udtalelse. Det er jo også det, der ligger i regeringens ligningslovsforslag, og jeg tror, at det vil være en betragtning, som kan føre med sig, at de partier, som skal dække et fremtidigt boligforlig, kommer til at disponere over et fornuftigt flertal.

Må jeg så blot gøre en enkelt bemærkning til hr. Dahlgaard. Hr. Dahlgaard gjorde sig lidt lystig over, at nu kom regeringen med forslag, der gik ud på, at man skulle udskyde revisionen af en lovgivning, som venstre og det radikale venstre sidste forår var enige om absolut skulle gennemføres allerede på det tidspunkt. Men forklaringen på, at regeringen kommer med disse forslag nu, er jo den samme, som man kunne anvende sidste forår. Det, der var begrundelsen for, at venstre sammen med det radikale venstre sidste forår insisterede på, at også loven om midlertidig regulering af boligforholdene skulle inddrages i de boligpolitiske løsninger, var jo, at vi dengang sagde, at tingene må betragtes i en sammenhæng; også lejelovgivningen må der træffes aftale om, hvis man vil træffe aftaler om parcelhusproblemerne, hvis man vil træffe aftaler om bolig sikring og om almenyttigt byggeris finansiering.

Det er akkurat det samme synspunkt, som man nu fremfører fra regeringens side, og det undrer mig, at hr. Dahlgaard altså ikke kan se, at når regeringen foreslår, at ligningslovens revision eller en mere principiel ændring af parcelhusbeskatningen udskydes, og når regeringen ikke forventer, at man på områder som finansiering af boligbyggeri kan nå at gennemføre en egentlig lovgivning i dette forår, ja, så er det da rimeligt, at man også udskyder revisionen af lejelovgivningen og af den midlertidige regulering af boligforholdene.

Jeg skal så blot sige, at det, som boligministeren heroppefra har nævnt om forløbet af de boligpolitiske forhandlinger, kan jeg na-